

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

21 päivänä syyskuuta 1999

asiassa C-378/97 (Arrondissementsrechtbank te Rotterdamin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), rikosoikeudenkäynti Florus Ariël Wijnsenbeekia vastaan ⁽¹⁾)

(Henkilöiden vapaa liikkuvuus – Euroopan unionin kansalaisten oikeus liikkua ja oleskella vapaasti – Rajatarkastukset – Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan toisesta jäsenvaltiosta tulevat henkilöt veloitetaan esittämään passi)

(1999/C 366/15)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-378/97, jonka Arrondissementsrechtbank te Rotterdam (Alankomaat) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosasiassa, jossa vastaajana on Florus Ariël Wijnsenbeek, ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 7 a ja 8 a artiklan (joista on muutettuna tullut EY 14 ja EY 18 artikla) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. J. G. Kapteyn, J.-P. Puissochet ja P. Jann sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J. L. Murray, D. A. O. Edward, H. Ragnemalm, L. Sevón (esittelevä tuomari) ja M. Wathelet, julkisasiamies: G. Cosmas, kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau, on antanut 21.9.1999 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Pääasian tosiseikkojen tapahtumisen ajankohtana sovellettavan yhteisön oikeuden kehitysvaiheessa EY:n perustamissopimuksen 7 a artiklan ja 8 a artiklan (joista on muutettuna tullut EY 14 ja EY 18 artikla) vastaista ei ollut, että jäsenvaltio asettaa henkilölle siitä riippumatta, onko hän Euroopan unionin kansalainen, velvollisuuden rangaistuksen uhalla osoittaa kansalaisuutensa, kun hän tulee tämän jäsenvaltion alueelle yhteisön sisärajojen kautta edellyttäen, että rangaistukset ovat verrattavissa samankaltaisiin kansallisiin rikkomuksiin sovellettaviin rangaistuksiin ja etteivät ne ole suhteettomia siten, että ne rajoittaisivat henkilöiden vapaata liikkuvuutta.

⁽¹⁾ EYVL C 387, 20.12.1997.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

21 päivänä syyskuuta 1999

asiassa C-362/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta ⁽¹⁾)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiivin 93/103/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)

(1999/C 366/16)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-362/98, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään Pieter Jan Kuijper ja Antonio Aresu) vastaan Italian tasavalta (asiamiehenään Umberto Leanza, jota avustaa Danilo Del Gaizo), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut turvallisuudelle ja terveydelle asetettavista vähimmäisvaatimuksista työssä kalastusaluksilla 23 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/103/EY (kolmastoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) (EYVL L 307, s. 1) noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja/tai koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit L. Sevón ja M. Wathelet, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: R. Grass, on antanut 21.9.1999 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1. Italian tasavalta ei ole noudattanut turvallisuudelle ja terveydelle asetettavista vähimmäisvaatimuksista työssä kalastusaluksilla 23 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/103/EY (kolmastoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) 13 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
2. Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 358, 21.11.1998.